

запитаннях типу "Чи погоджуєтеся Ви з тим, що...", таблицях-співставленнях. Частка завдань даного типу має становити близько 50%.

4. Ефективним елементом перевірки знань студентів є використання таблиць-співставлень, в яких крім принципу "довільного впізнавання відповіді" використовується також активне пригадування засвоєного раніше матеріалу. Даний тип завдань методологічно відрізняється від інших і має мотиваційно-інтегративний характер.

5. Вільне оперування навчальним матеріалом має бути практично орієнтованим. Тому вважаємо за доцільне пов'язувати клінічний приклад з теоретичним матеріалом, яким має вільно оперувати студент та практичними навичками, які він засвоїв при його вивченні. Тобто, у модульному завданні наводиться конкретна життєва ситуація, а далі пропонується проаналізувати зміни певних параметрів функціонування організму і, паралельно, дати відповіді на конкретні теоретичні запитання. При цьому перевіряється знання нормативів та вміння їх використовувати у практичній діяльності.

6. Власне відтворення теоретичного матеріалу у вигляді письмової відповіді на теоретичне питання є необхідним, але непрофілюючим компонентом модульного контролю. Теоретичних питань, на які студент має написати відповідь, має бути одне-два, вони мають бути чітко сформульованими і потребуватимуть конкретної лаконічної відповіді.

7. Під час проведення модульного контролю доцільною є заміна викладача (викладач проводить модульний контроль у іншій підгрупі). Перевірка модульних завдань також здійснюється іншим викладачем (з метою об'єктивізації результатів модульного контролю).

Застосування зазначених пропозицій, на думку співробітників кафедри нормальної фізіології, сприятиме оптимізації проведення модульного контролю у студентів-медиків.

Качула С.О., Личик Г.З., Истошин В.М., Колошко О.М.

Клінічна біохімія в контексті сімейної медицини

Сімейна медицина є базовим та важливим елементом сучасної системи охорони здоров'я і набуває все більшого значення в наданні медичної допомоги населенню. За умов реформування системи охорони здоров'я в Україні, зокрема її первинної ланки, та запровадження засад сімейної медицини вбачається доцільним та нагальним опрацювання питання щодо розширення і поглиблення знань сімейного лікаря у сфері клінічної біохімії. Для цього потрібно використовувати науково-просвітницькі роботи, зокрема тематичні публікації у фахових медичних журналах, та приділяти поглиблену увагу викладанню засад клінічної біохімії як на додипломному, так і на післядипломному етапах навчання лікарів.

На наш погляд клінічна біохімія займає вагоме місце в підготовці лікаря сімейної медицини, оскільки знання змін перебігу біохімічних реакцій

при патологічних процесах є основою професійного мислення при постановці діагнозу, визначенні перебігу захворювання, вибору обґрунтованого лікування та визначенні його ефективності. Клінічна біохімія вчить лікаря правильно інтерпретувати одержані результати досліджень.

Клінічна біохімія збагачує практичну сімейну медицину знаннями про хімічний склад живих організмів і процеси, що забезпечують їх існування. Ці дані дають можливість науково обґрунтувати патогенез хвороби, ставити діагноз на ранній стадії, стежити за перебігом хвороби та ускладненнями, корегувати і контролювати ефективність лікування. Отже, роль біохімії у формуванні світогляду лікаря сімейної медицини очевидна. Вивчення клінічної біохімії ґрунтується на логічному зв'язку, насамперед, з біологічною, органічною, фізичною і колоїдною хіміями, адже без знань основних положень цих дисциплін лікар сімейної медицини не зможе глибоко аналізувати зміни біохімічних показників при патологічних процесах і правильно використовувати результати лабораторного аналізу. Окрім того, клінічна біохімія інтегрована з такими науками, як аналітична хімія, "нормальна" і патологічна фізіологія, пропедевтика, фармакологія. У той же час вона є базисом для глибокого розуміння патологічних процесів в організмі, які відбуваються при внутрішніх неінфекційних та інфекційних хворобах, і таким чином сприяє формуванню лікарського мислення.

Подальший розвиток клінічної біохімії та її використання в практиці сімейної медицини, на наш погляд, потребує вирішення низки проблем. У першу чергу, це розширення діапазону світових наукових досягнень у сфері медицини. З огляду на це доцільним є створення спеціалізованих факультативів по клінічній біохімії для сімейних лікарів .

По-друге, йдеться про створення сучасного банку даних з постійно оновлювальною інформацією щодо сучасних методів дослідження, описів їх властивостей, особливостей застосування, ролі у діагностиці хвороб. Такий банк даних допоможе розширити уявлення лікаря про сучасні методи дослідження та доцільності їх використання в практичній медицині. Такі пропозиції на наш погляд покращать стан практичної сімейної медицини.

Колісник П.Ф., Колісник С.П.

Впровадження інтерактивних технологій навчання при підготовці лікарів-інтернів за спеціальністю загальна практика – сімейна медицина

Найвідоміші університети, які очолюють верхні позиції провідних світових рейтингів, разом із традиційними формами навчання постійно впроваджують та вдосконалюють новітні технології, що дозволяє проводити